

BÜLTEN

ULUSLARARASI
AF ÖRGÜTÜ

ULUSLARARASI AF ÖRGÜTÜ ÜYE VE DESTEKÇİLERİ İÇİN
2014/2

- Yaralar açık, adalet hala yok
- **3 Haziran 2013 günü siz ne yapıyordunuz?**
- #HakanYamanaNeOldu

"Ali İsmail Korkmaz için adalet talep eden yüzlerce kişinin fotoğrafından oluşan portre davanın görüldüğü 12 Mayıs'ta Kayseri'deki adliyenin önündeydi"

4-5

Hakan Yaman için adalet talep ediyoruz

Bir yıl geçti ama sorumlular hala bulunamadı!
3 Haziran 2013 günü siz ne yapıyordunuz?

İŞKENCEYİ DURDURUN HEMEN ŞİMDİ!

6-9

1961'den bugüne işkenceye karşı...

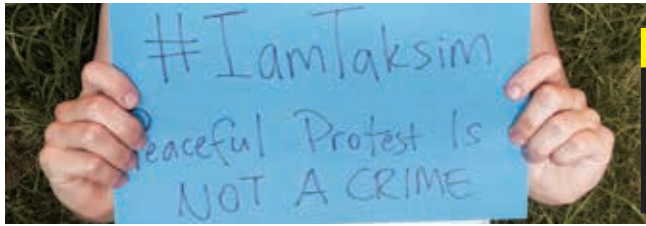
1961'den 2014'e Uluslararası Af Örgütü'nün işkenceyi durdurma alanında yaptığı çalışmalar

10

Yaralar açık, adalet hala yok

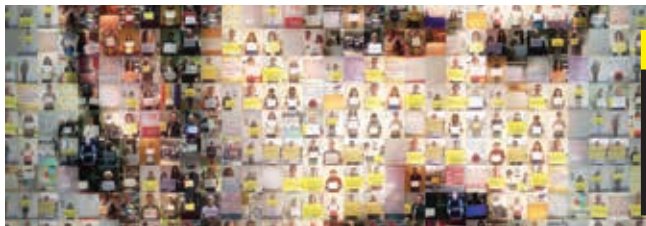
Uluslararası Af Örgütü, eylemlerin birinci yılında Genel Sekreter Salil Shetty'nin de katılımıyla düzenlediği basın açıklamasıyla "Yaralar Açık, Adalet Hala Yok: Gezi Parkı Eylemlerinden Bir Yıl Sonra" adlı rapor yayımladı.

11

#IamTaksim

12 Haziran'da Taksim Dayanışması'na karşı açılan davanın ilk duruşması görüldü. Uluslararası Af Örgütü, tutuklanmaları durumunda düşünce mahkumu olarak kabul edeceği Dayanışma üyeleri için uluslararası bir dayanışma eylemi başlattı. iamtaksim.tumblr.com

12-13

Etkinlikler

14

2014 LGBTİ Onur Yürüyüşü

Dergi Adı: Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi İktisadi İşletmesi Bülteni
İmtiyaz Sahibinin Adı: Murat Çekiç
Sorumlu Yazı İşleri Müdürünün Adı: Erdal Demirdağ
Kapak Fotoğrafı: © Saner Şen
Grafik Tasarım/Uygulama: Altuğ Çavuşoğlu

Yönetim Yeri, Adresi: Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi İktisadi İşletmesi Hamalbaşı Cad. No: 22
Dükkan 2 D2-D3-D4 Beyoğlu/İstanbul
Basım Yapanın Adı ve Adresi: Ümit Bozkurt, Ümit Matbaacılık San. Ve Tic. Ltd. Şti.,
Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi Z-A / 6-10 Topkapı / İstanbul Tel: 0212 565 42 69
Basım Tarihi: Temmuz 2014
Yayın Türü: Yerel süreli yayın, 4 ayda bir yayımlanır

YOUTUBE'UN SEÇİMLERDEN HEMEN ÖNCE YASAKLANMASI BÜYÜYEN SANSÜRE İŞARET 27 MART 2014

Uluslararası Af Örgütü bugün yaptığı uluslararası açıklamada "Türkiye yetkililerinin YouTube erişimini, seçim arifesinde ve Twitter'a erişimin engellenmesinin hemen ardından, yasaklaması ifade özgürlüğünü baltalayan önceden tasarlanmış ciddi ve genel bir darbeye işaret ediyor" dedi. Basında yer alan haberlere göre, Dışişleri Bakanlığı video paylaşım sitesine erişimi engellemek için idari karar talep ederken ulusal güvenlik kaygılarını gerekçe gösterdi. Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu1>

GEZİ PARKI EYLEMLERİ TWITTER DAVASI 18 NİSAN 2014

Tarih: 21 Nisan 2014

Yer: İzmir 1. Sulh Ceza Mahkemesi, Türkiye
Uluslararası Af Örgütü, geçen Haziran ayında Gezi Parkı eylemlerinin ilk günlerinde sosyal medya hesaplarından tweet atan 29 kişinin davasını gözlemleyecek. Sanıklar, tweetlerinde polis şiddeti hakkında bilgi verdikleri ya da tıbbi yardım istedikleri gerekçesiyle "halkı kanunlara uymamaya tahrik etmek"le suçlanıyorlar. Eğer suçlu bulunurlarsa, üç yıla kadar hapis cezasıyla karşı karşıya kalacaklar.

Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu2>

TÜRKİYE YETKİLİLERİ, 1 MAYIS'TA BARIŞÇIL TOPLANMA HAKKINA SAYGI DUYMALI 28 NİSAN 2014

Uluslararası Af Örgütü, yetkililerin 1 Mayıs kutlamalarının geleneksel mekanı olan Taksim Meydanı'nda gösterilerin gerçekleşmesine izin vermemesinden endişe duymaktadır. Önceki yıllarda yetkililerin 1 Mayıs gösterilerinin gerçekleşmesine izin vermemesinin ardından polis, barışçıl göstericilere yönelik gereksiz ve hak ihlali niteliğinde aşırı güç kullanmıştı.

Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu3>

YUNANİSTAN HUKUKA AYKIRI VE UTANÇ VERİCİ UYGULAMALARLA MÜLTECİLERİ VE GÖÇMENLERİ GERİ İTME UYGULAMASINA SON VERMELİ

29 NISAN 2014

Uluslararası Af Örgütü'nün bugün yayımlanan raporu, Avrupa'nın sınırlarına korunma, güvenlik ve daha iyi bir gelecek için gelen mülteci ve göçmenlerin rutin ve yaygınlaşmış geri itilmelerini ortadan kaldırma konusunda gösterdiği başarısızlık nedeniyle Avrupa Birliği'nin Yunanistan'a yaptırım uygulaması gerektiğini söylüyor.

Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu4>

ÇEVİK KUVVETİN 1 MAYIS GÖSTERİLERİNİ BASTIRMASINI KINIYORUZ

02 MAYIS 2014

Uluslararası Af Örgütü, dün İstanbul'da polislin barışçıl göstericilere yönelik göz yaşartıcı gaz ve tazyikli su kullanmasının ifade özgürlüğü ve toplanmayı baskı altında tutmaya yönelik bir adım olduğunu ve bunu kınadığını dile getirdi. Çevik kuvvet, protestocuların 1 Mayıs'ı kutlamak için planlanan barışçıl gösteri alanına ulaşmasını engellemek için Taksim Meydanı yakınındaki bütün bölgeyi abluka altına aldı.

Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu5>

SOMA'DA YAŞANAN TRAJEDİ ENGELLENEBİLİRDİ

14 MAYIS 2014

Uluslararası Af Örgütü, Manisa, Soma'da yaşanan facianın ardından yaptığı açıklamada; madencilik sektöründe daha fazla trajedi yaşanmaması için Türkiye hükümeti derhal dün kömür madeninde yaşanan yıkıcı patlama ve bildirilen tehlikeli çalışma koşulları ile ilgili soruşturma başlatmalı, dedi.

Haberin devamı için:

<http://bit.ly/aforgutu6>

Hem Türkiye'de hem de dünyanın farklı yerlerinde ihlaller ve cezasızlık sürerken insan hakları ve adalet talebimize yılmadan devam etmemiz gerektiğini hatırlıyoruz her an. 2013'te Gezi Parkı eylemleri sırasında sokak ortasında dövülerek yakılan Hakan Yaman için halen adalet yerini bulmadı. İsrail'in Gazze'ye uyguladığı ambargo devam ediyor. Avrupa'da mülteci ve göçmenlere yönelik insanlık dışı uygulamalar sürüyor. Ölüm cezası ABD'den Afrika'ya varlık gösteriyor.

Biz de Temmuz ayında bütün bu korkunç ihlal buhranında bir umut ışığı aramaya devam ettik. Adaleti yerinde, mahkemelerde aradık. Bu nedenle, sizlere dava gözlem çalışmalarımızla ilgili kısa notlar aktarmak istiyorum.

14 Temmuz'da, Eskişehir'de 2 Haziran 2013'te Gezi Parkı eylemleri sırasında karanlık bir sokakta, polisler ve siviller tarafından öldürülmeye dövülerek 38 gün sonra hayatını kaybeden Ali İsmail Korkmaz'ın davası görüldü. Davayı Uluslararası Af Örgütü Kampanyalar ve Savunuculuk Direktörü Ruhat Sena Akşener ve Hollanda Şubesi'nden Andrea de Ruijter izledi.

Aynı gün Türkiye'nin bir başka ilinde, İzmir'de Twitter Davası görüldü. Davayı Uluslararası Af Örgütü Uluslararası Sekreteryası Türkiye Araştırmacısı Andrew Gardner ve Almanya Şubesi'nden Johannes Ahlefeldt izledi. "Halkı kanuna uymamaya tahrik etmek"le suçlanan 29 erkek ve kadına açılan 'Twitter davası'nda suçları ne mi? Geçen Haziran ayında Gezi Parkı eylemlerinin ilk birkaç gününde tweet atmak.

Uluslararası Af Örgütü yıllardır dünyanın her yerinde bunlar gibi nice davayı gözlemleyerek bireylerin cezasızlıktan korunması için mücadele ediyor. Bir yandan da, kampanyalarla devletlerin insan hakları ihlallerine son vermesi için de harekete geçiyoruz. Siz de bu mücadelenin bir parçasısınız. Desteğinizle insan hakları ve adaleti gerçeğe dönüştüreceğiz.

İyi dileklerle,

Murat Çekiç, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi Direktörü

3 Haziran 2013 tarihinde Gezi Parkı eylemleri sırasında polis İstanbul Sarıgazi'de tek başına evine dönmekte olan Hakan Yaman'a sokak arasında saldırdı. Polis, Hakan Yaman'ın üstüne önce tazyikli su sıktı ve gaz fişegi attı. Ardından, beş polis Hakan Yaman'ı dövmeye başladı, gözünü sert bir cisimle çıkardı ve onu ateşe atarak ölüme terk etti. Hakan Yaman cinayete teşebbüsün dava açtı ama bir yıl geçmesine rağmen soruşturmada hala bir ilerleme gerçekleşmedi; sorumlular tespit edilmedi ve adalet önüne çıkarılmadı.

BİR YIL GEÇTİ AMA SORUMLULAR HALA BULUNAMADI!

HAKAN YAMAN İÇİN ADALET TALEP EDİYORUZ!

3 Haziran 2014, Hakan Yaman'a polis saldırısının yıl dönümünde İstanbul, Edirne ve İzmir'de aktivistlerimiz sokak eylemleri düzenledi.

İstanbul'da 3 Haziran akşamı çok geniş katılımlı bir basın açıklaması yaptık. Basın açıklamasına Hakan Yaman, eşi Nihal Yaman ve avukatı Elif Eylem Kınacılar da katıldı. Hakan Yaman'ın soruşturmasına dikkat çekerken bunun münferit bir polis şiddeti vakası olmadığını da vurguladık.

İnsan hakları savunucuları olarak açıklamamızda T.C. Adalet Bakanı Bekir Bozdağ'a Hakan Yaman'a saldıran polisler hakkında etkin, bağımsız ve tarafsız bir soruşturma yapılmasını güvence altına alma çağrımızı tekrarladık. Bu ihlali gerçekleştiren polislerin bir an evvel adalet önüne çıkarılmasını, sorumluların cezalandırılmasını ve cezasızlığın derhal sona erdirilmesini talep ediyoruz.

İzmir'de aynı saatlerde aktivistlerimiz Konak Belediyesi tarafından Gezi Parkı eylemlerinin yıldönümü için düzenlenen etkinliğe katıldılar. Can Dündar'ın yapımcılığını yaptığı "Gözdağı" belgesel filminin gösterimi sırasında "Hakan Yaman'a Ne Oldu" pankartı açarak filmi izlemeye gelenlerden yoğun ilgi aldılar ve izleyicilere Hakan Yaman'a yapılan saldırıları ve taleplerimizi anlattılar.

Edirne şehir merkezinde de aynı gün aktivistlerimiz "Hakan Yaman'a Ne Oldu" pankartını açarak, basın açıklamasını okudular ve sokak eylemi gerçekleştirdiler.

10 Haziran'da İzmir'de EMO İzmir Şubesi tarafından düzenlenen ve gazeteci İsmail Saymaz'ın konuşmacı olduğu "Gezinin Adaleti" başlıklı panele katılan aktivistlerimiz Hakan Yaman için stand açtı ve imza topladı.

3 Haziran 2013 günü siz ne yapıyordunuz?

"3 Haziran 2013, Hakan Yaman İstanbul'un göbeğinde, katiller emniyet güçleri tarafından acımasızca işkence gördü, yaşam mücadelesi verdi. Bu utanç verici yaşadığım sürece yüreğimde yaşayacağım. Bir daha bu olayların olmaması için insanın diyen herkesin işkenceye umarsızlığa karşı el ele, omuz omuza, kol kola olmasını diliyorum."
(Altan Erkekli)

Altan Erkekli, Yetkin Dikinciler ve Ahmet Mümtaz Taylan'a 3 Haziran 2013 gününü nasıl geçirdiklerini sorduk. Sanatçılar bir yandan gündelik hayat devam ederken bir yandan da süregiden polis şiddetine dikkat çekmek ve cezasızlığın son bulması için mücadelemize destek verdi. Bu videoları <http://www.youtube.com/AmnestyTR> adresinden izleyebilirsiniz.

Küresel Hareket Hakan Yaman ile birlikte adalet mücadelesine devam diyor!

5 Mayıs Hollanda'nın Kurtuluş Günü için düzenlenen festivalde Uluslararası Af Örgütü Hollanda Şubesi binlerce kişiye ulaştı ve onları Hakan Yaman ile dayanışmaya çağırdı. Hakan Yaman'ın fotoğrafının basıldığı foto blok ile birlikte festival boyunca bir çok insan fotoğraf çekerek destek mesajlarını ilettiler ve adalet talep ettiler. Hakan Yaman festivalde hazırlanan kısa

video'yu izledikten sonra ne kadar etkilendiğini, çok şaşırdığını ve mutlu olduğunu bizlerle paylaştı.

Video'yu izlemek için:
<http://vimeo.com/95144844>

Haziran ayının ilk haftasında Uluslararası Af Örgütü Genel Sekreteri Salil Shetty Gezi Parkı eylemlerinin yıl dönümü dolayısıyla İstanbul'a geldi. Eylemler sırasında ve bunu takip eden süreçte insan hakları ihlallerine uğrayan bireylerle görüşmeler yaptı. 8 Haziran Pazar sabahı Hakan Yaman ve ailesini Sarıgazi'de evinde ziyaret etti. Hakan Yaman'ın sağlık durumu, ailesi ve gündelik hayatı hakkında sohbet ettikten sonra küresel hareketin Hakan Yaman'a daha da etkin bir şekilde destek vermesi için neler yapılabileceğimiz konusunda konuşuldu.

İstanbul

Edirne

1961'DEN BUGÜNE İŞKENCEYE KARŞI...

İlk kampanyamız başlıyor, “İşkenceyi kölelik kadar düşünülmez yapın”

▲ Uluslararası Af Örgütü İsviçre Şubesi'nin hazırladığı poster: “Siyasi mahkumlara özgürlük. Daha fazla insan için daha fazla insan hakkı.”

“Eğer dünya bu nihai utanmazlığa şok içinde tepki veremiyorsa, son ışık da sönmüş demektir.”
Ünlü Psikiyatrist Erich Fromm, İşkencenin Yürürlükten Kaldırılması için Dünya Konferansı'mızda konuşuyor.

▲ Norveçli aktivistler üzerinde “66 ülkede işkence yapılıyor” yazan pankartı tutarken. Oslo, Ekim 1975.

▲ Bu Hollanda karikatürü dünya liderlerini Uluslararası Af Örgütü'nün, işkenceyle üzerine olanlar da dahil olmak üzere, çalışmalarını sonucu 1977'de Nobel Barış Ödülü'nü almasını protesto ederken gösteriyor.

1967

Uluslararası Af Örgütü olarak siyasi mahkumlar için kampanya yapmaya başladık. Dünya genelinde hükümetlerin insanlara işkence yaptığını fark ettik.

1968

“Dünya'nın her yerinde insanların işkenceye maruz kaldığına dair elimize her gün raporlar ulaşıyor.”
Martin Ennals, Uluslararası Af Örgütü Genel Sekreteri 1968-1980

Atina'da “tüm Yunanistan'ın titremesi için” özellikle kurulmuş olan başlıca sorgu merkezi de dahil olmak üzere, askeri darbenin ardından Yunanistan'da yaygın bir şekilde işkence yapıldığını ortaya çıkardık.

1972

Bu yılı işkenceyle mücadeleyle adıyoruz. Acil Eylem ağırmız cezaevinde işkence görme tehlikesi altında olan Brezilyalı sendika lideri Prof. Luiz Rossi için yapılan başvuruyla başlıyor. Yüzlerce aktivistin yetkilileri mesajlarla hedef almasının ardından, profesör aynı yıl serbest bırakılıyor. Fransa'nın başkenti Paris'te gerçekleşen, İşkencenin Yürürlükten Kaldırılması için Dünya Konferansı, işkence üzerine raporumuz üye ülkelerin eleştirilmemesi ile ilgili kuralları ihlal ettiği için, UNESCO beklenmedik bir şekilde ev sahipliği yapma iznini çekince, neredeyse başarısız oluyordu. Hemen başka bir yer bulduk ve 40 ülkeden gelen 250 delegenin katılımıyla konferansı gerçekleştirdik. Paris konferansından BM'ye bir milyondan fazla -işkenceyi protesto eden, 90'dan fazla ülkeden gelen dilekçe- telgraf çektik. Uluslararası Af Örgütü'nden de dahil olmak üzere, gelen baskıya karşılık olarak BM Genel Kurulu işkenceyi kınayan ilk kararını açıkladı.

1973

URGENT ACTION

◀ Şarkıcı Joan Baez konferansımızda konuşurken.

1974

BM 9 Aralık'ta İşkenceye Karşı Bildiri'yi kabul eder. Dönüm noktası niteliğindeki bu karar, hukuki olarak bağlayıcı BM İşkenceye Karşı Komite'nin kurulmasını sağladı.

1975

Uruguay'da askeri rejimin tutuklulara işkence yapmasını durdurmak için kampanya yaptık.

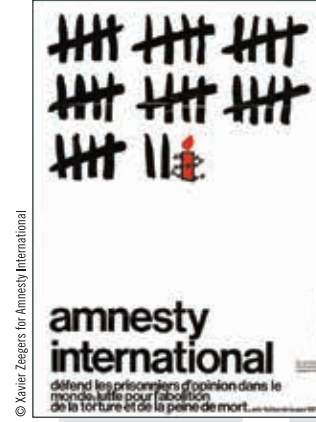
Uluslararası Af Örgütü kurucularından Helen Bamber şimdi **Freedom from Torture** olarak bilinen İşkence Mağdurları için Tıbbi Bakım Vakfı'nın kurulmasına yardım eder.

1976

▲ Uluslararası Af Örgütü Meksika Şubesi'nin hazırladığı poster: “Uruguay'da işkence”

1977

▲ Uluslararası Af Örgütü Belçika Şubesi'nin hazırladığı poster üzerinde “Dünya çapında düşünce mahkumlarını savunun. İşkence ve ölüm cezasının kaldırılması için mücadele edin” yazıyor.

1983

▲ “Burada işkence yapılıyorlar”: Rahibeler, rahipler ve diğer kilise üyeleri Calle Borgono'nun önünde işkenceye karşı protesto yapıyor, 1470 Santiago, Şili. Birçok insan General Augusto Pinochet'nin askeri rejimi sırasında (1973-1990) bu binanın gizli polis siyasi şüphelilere işkence yaptığı gizli bir gözaltı merkezi olduğuna dair ifade verdi.

İşkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme 26 Haziran'da 20 ülkenin kabul etmesi ile yürürlüğe girdi. Bu işkencenin dünya çapında yok edilmesi için önemli bir adımdı.

© Amnesty International / Design: Len Breen

Uluslararası Af Örgütü bütün Avrupa hükümetlerine işkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme uyarınca Şili eski devlet başkanı Augusto Pinochet'yi tutuklama yükümlülükleri olduğunu hatırlatmasının ardından Pinochet Londra'da tutuklandı. 2000'de tartışmalı bir sağlık testinin ardından Pinochet'nin serbest bırakılmasına rağmen bu, uluslararası adalet için önemli bir adımdı.

“İşkenceyi ortadan kaldırmak için bir adım at” ilk çevrim içi işkence kampanyamız. Yalnızca ilk yılda on binlerce insan 17 kişi ve işkence görme riski altındaki diğer gruplar için harekete geçti.

© Amnesty International / Kazutoshi Murata

▲ Aktivistler ve Myanmar'da işkenceden kurtulanlar Japonya'daki Myanmar Konsolosluğu önünde protesto yapıyor.

ABD tarafından yürütülen “terörle savaş” sırasında yapılan işkence ile mücadele üzerine yoğunlaşmaya başladık, waterboarding (tutukluların basınçlı su ile havasız bırakılmaları yöntemi) gibi teknikler ile mücadele de buna dahil.

© Amnesty International

▲ Uluslararası Af Örgütü Danimarka Şubesi terör şüphelilerine yönelik gizli “gözaltı” uçuşlarını protesto eder. Takip eden altı yılda Uluslararası Af Örgütü bazı Avrupa devletlerinin gizli CIA gözaltılarını ve terör şüphelilerinin işkenceye maruz kalmasında oynadıkları rolü ortaya çıkarır. (Resim: İŞKENCEDEN AZADE GÖKLER)

BM gözaltı merkezlerinde ulusal ve uluslararası denetleme sistemi oluşturan işkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme'nin İhtiyari Protokolünü kabul eder.

Eşine rastlanmamış hayati bir örnek olarak, Ruanda Uluslararası Ceza Mahkemesi tecavüzün bir işkence biçimi olduğuna karar verir.

BM 26 Haziran Dünya İşkence Mağdurlarıyla Dayanışma Günü'nü ilan eder. Dünya çapında işkence aletleri üreten ve satan 100 şirketi ifşa ettik.

© Jean Goulers

◀ Hollanda karikatürü Birleşik Krallık tarafından 1990'larda üretilen işkence aletlerinin Dubai'ye satıldığını gösteriyor.

Uluslararası Af Örgütü'nün yıllarca süren kampanyaları sonunda BM Genel Kurulu, işkence ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme'yi kabul etti. En önemli iki konu, işkence yaptıkları iddia edilen insanların üzerinde küresel bir yargı yetkisi olması, ve sözleşmenin verimli bir şekilde nasıl uygulanabileceğiydi.

© Amnesty International

▲ “İşkence aletleri”: Gine'de kaybedilen bir mahkumun oğlu tarafından yapılan eser, insanların köprüden asıldığını da gösteriyor, 1984.

© Amnesty International

▲ Uluslararası Af Örgütü ABD Şubesi'nin hazırladığı poster eski ağır siklet boksör Muhammed Ali'yi gösteriyor. Ali, ABD'de cezaevlerinde çok kemerlerinin yasaklanması ile ilgili kampanyamızı destekliyor. Kemerler uzaktan kontrol ediliyor ve mahkuma sekiz saniye süren 50.000 voltluk elektrik şoku veriyor.

“Bu uzaktan kumandalı işkence” Uluslararası Af Örgütü ABD, William Schulz

2002

2005

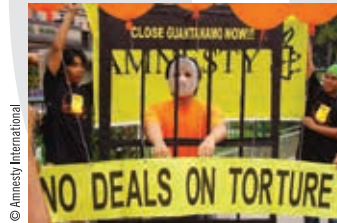
2006

2008

2012

2014

BM işkenceye Karşı Komite, devletlerin ayrıca hükümetler tarafından yapılanların dışında kalan işkenceleri önlemesi ve cezalandırması gerektiğini dile getirdi. Buna tecavüz, aile içi şiddet, kadın sünneti ve insan kaçakçılığı da dahil.

© Amnesty International

▲ “İşkence konusunda anlaşma yok - Guantanamo'yu derhal kapatın”: Aktivistler Filipinler'deki ABD konsolosluğunun önünde gösteri yapıyor.

Şu ana kadar 150'den fazla ülke işkenceye ve Diğer Zalimane, İnsanlık Dışı veya Onur Kırıcı Muamele veya Cezaya Karşı Sözleşme'yi kabul etti. Fakat dünya çapında hala işkence gerçekleşiyor. Bu nedenle yeni kampanyamızı başlatıyoruz; İşkenceyi Durdurun, hemen şimdi.

“Her ne zaman insanlar işkenceye maruz kalsa birlikte müdahale edeceğiz. İşkencecileri yaptıklarından sorumlu tutacağız.” Uluslararası Af Örgütü Genel Sekreteri Salil Shetty

**İŞKENCEYİ
DURDURUN
HEMEN
ŞİMDİ!**

YARALAR AÇIK, ADALET HALA YOK!

Mayıs 2013'te bir kentsel dönüşüm projesi kapsamında Gezi Parkı'nın yıkılacak olmasına karşı başlayan ve Haziran ayının başı itibarıyla Türkiye'nin uzun bir dönemdir görmediği büyüklükte bir hükümet karşıtı harekete dönüşen Gezi Parkı eylemlerinin üzerinden bir yıl geçti. Uluslararası Af Örgütü, eylemlerin birinci yılında Genel Sekreter Salil Shetty'nin de katılımıyla düzenlediği basın açıklamasıyla *"Yaralar Açık, Adalet Hala Yok: Gezi Parkı*

Eylemlerinden Bir Yıl Sonra" adlı bir rapor yayımladı. Rapor, eylemlerin ardından geçen bir yılda yaşanan insan hakları sorunlarını ele alıyor. Görülen o ki, yetkililerin eylem sırasında gösterdiği tepki benzer şekilde devam ediyor: Gezi hareketi ve destekçileri hedef alınıyor, eylemler sırasında hak ihlalinde bulunan polisler adalet önüne çıkarılmıyor, barışçıl toplanma özgürlüğü ihlal ediliyor ve polis gücünü kötüye kullanmaya devam ediyor.

Gezi hareketi ve destekçilerinin hedef alınması

Gezi Parkı eylemlerinin ardından geçen bir yılda, yetkililer 5,500'den fazla kişi hakkında eylemleri düzenlemekten ya da eylemlere katılmaktan dava açmış bulunuyor. Bazıları, terörle mücadele yasaları kapsamındaki ciddi suçlardan yargılanıyor ve haklarında onlarca yıl hapis cezası isteniyor. Çoğu ise Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nda yer alan ve uluslararası insan hakları standartlarıyla uyumlu olmayan sorunlu maddeler uyarınca üç yıla kadar hapis cezası istemiyle

yargılanıyor. Davaların bazılarında kişiler şiddet içeren fiillerde bulunmakla suçlanırken, raporda incelenen davaların büyük çoğunluğunda kişiler sadece barışçıl toplanma özgürlüğü haklarını kullanmaya çalıştıkları için yargılanıyor. Şiddet içeren bir fiilde bulduklarına dair herhangi bir delil olmamasına rağmen bu kişilerin bazıları hakkında bu tür suçlamalarla da dava açılmış bulunuyor. Yargılanan kişilerin bir kısmı bile ceza alacak olsa, yüzlerce düşünce mahkumunun ortaya çıkmasına yol açacak.

Bu davalar arasında göze çarpanlardan biri

Taksim Dayanışması'na açılan dava. 100'ü aşkın sivil toplum kuruluşu, siyasi grup ve meslek grubunun oluşturduğu bir koalisyon olan Taksim Dayanışması'nın yargılanan 26 üyesinin beşi hakkında, Türk Ceza Kanunu'nun 220/1 Maddesi uyarınca 'kanunun suç saydığı fiilleri işlemek için örgüt kurmak', Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun 34/1 Maddesi uyarınca 'kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşe özendirmek ya da kışkırtmak' ve 32/1 Maddesi uyarınca 'kanuna aykırı toplantı ve gösteri yürüyüşünden emir ve ihtara rağmen dağılmamak' suçlamalarıyla dava açıldı. İddianamede sunulan bilgilerin hiçbirisi bu kişilerin

şiddet içeren bir eyleme katıldıklarına, böyle bir eylemi teşvik ettiklerine ya da insan hakları yasaları tarafından korunmayan bir eylemde bulduklarına dair bir delil içermiyor. Aksine, iddianamede sunulan deliller, 8 Temmuz 2013 günü Gezi Parkı'nda katıldıkları barışçıl bir eylem ve Taksim Dayanışması üyeleri olarak yaptıkları çalışmalarla ilgili.

Eylemleri desteklediği düşünülen kişiler de ayrıca hedef alınmış durumda. Yetkililer eylemler sırasında kurulan revirlerde acil sağlık hizmeti veren sağlık kuruluşlarına ve doktorlara karşı çeşitli yaptırımlar uygulamaya çalıştı ve bu tür acil sağlık hizmetlerinin sunulmasını suç sayan yasal düzenlemeler yaptı. Eylemler boyunca aktif olan sosyal medya kullanıcılarına dava açıldı ve eylemlerle ilgili yazıların ve görüntülerin paylaşıldığı siteler kapatılmaya çalışıldı.

Polis ihlallerinin cezazsız kalması

Binlerce kişi Gezi Parkı eylemlerini düzenledikleri, destekledikleri ya da eylemlere katıldıkları suçlamasıyla yargılanırken, Nisan 2014 sonu itibarıyla polisler karşı açılan sadece dört ayrı dava bulunuyordu. Davaların üçü eylemler sırasında Abdullah Cömert, Ali İsmail Korkmaz ve Ethem Sarısülük'ün öldürülmesi ile ilgili. Dördüncüsü ise Gezi Parkı eylemlerinin ikinci gününde kamuoyunda 'kırmızı kadın' olarak bilinen bir kadının doğrudan yüzüne biber gazı sıkmakla suçlanan polise karşı açıldı. Gezi Parkı eylemlerinde polis şiddetine maruz kalan diğer vakalar ile ilgili açılan soruşturmalar ya çok yavaş ilerliyor ya da kapanmış bulunuyor.

Polislere karşı kaç kişinin suç duyurusunda bulunduğu bilinmemekle birlikte, avukatların savcılarının raporlarına dayanarak verdiği bilgiye göre, İstanbul'da en az 350 ve Ankara'da 400'e yakın suç duyurusu yapıldı. Türkiye genelinde polis şiddetine karşı yapılan suç duyurularının toplamının bu rakamlardan çok daha fazla olduğu ve polis şiddetine maruz kalan kişi sayısının çok daha fazla olduğu tahmin ediliyor.

Barışçıl toplanma özgürlüğü hakkının engellenmesi ve polisin gücünü kötüye kullanması

Barışçıl toplanma özgürlüğü hakkının engellenmesi ve polisin gereksiz ve hak ihlallerine yol açacak şekilde güç kullanımı rutin bir şekilde devam ediyor. Gezi Parkı eylemlerinden bir yıl sonra, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu'nun uluslararası standartlar ile uyumlu hale getirilmesi konusunda ilerleme sağlanmazken, insan hakları ihlalleri uygulamada hala devam ediyor.

Kısıtlayıcı hükümler içeren Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu keyfi bir şekilde eylemlerin yasaklanması ve izin alınmadan yapılan eylemlerin kanuna aykırı ilan edilmesi için kullanılıyor. Mart 2014'te yasa yapılan göstermelik değişiklikler eylemlerin yapılacağı zaman ve mekan ile ilgili sınırlamalar, zahmetli bildirim prosedürleri, kendiliğinden gelişen eylemlere izin verilmemesi gibi konularda herhangi bir değişikliğe yol açmadı ve barışçıl toplanma özgürlüğü hakkı konusundaki uluslararası insan hakları standartları ihlal edilmeye devam ediliyor.

#IamTaksim:

Taksim Dayanışması ile Uluslararası Dayanışma Eylemi

12 Haziran'da Taksim Dayanışması'na karşı açılan davanın ilk duruşması görüldü. Toplam 26 kişinin sanık olarak yargılandığı ve aralarında Taksim Dayanışması'nın önde gelen beş temsilcisinin 'suç örgütü kurmak', 'kanuna aykırı toplantı ve yürüyüşe kışkırtmak' ve 'kanuna aykırı gösteriden ihtar rağmen ayrılmamak' ile suçlandığı iddianamede sunulan bilgilerin hiçbirisi bu kişilerin şiddet içeren bir eyleme katıldıklarına, böyle bir eylemi teşvik ettiklerine ya da insan hakları yasaları tarafından korunmayan bir eylemde bulduklarına dair delil içermiyor. Bir sonraki duruşma 21 Ekim tarihinde görülecek.

Ekim 2013'de Ankara'da ODTÜ kampüsünde yapılması planlanan yol projesine karşı düzenlenen eylemler, Mart 2014'te Berkin Elvan'ın cenazesinde düzenlenen eylemler ve 1 Mayıs 2014 eylemlere müdahale barışçıl toplanma hakkının engellenmeye devam ettiğinin ve polisin hak ihlaline yol açan bir şekilde güç kullanmaya devam ettiğinin son örnekleri arasında.

Gezi Parkı eylemlerinin ardından geçen bir yılda, hükümetin barışçıl gösteri hakkına yaklaşımı eskisinden daha sorunlu bir hal aldı. 2013 yazında açılan yaraları sarmak yerine, hükümet barışçıl toplanma özgürlüğü hakkını engellemeye ve eylemleri şiddet kullanarak bastırmaya devam etti ve polis ihlallerine karşı adaletin sağlanması için hiçbir adım atmadı. Sosyal medya sitelerine erişimi kısıtlayan ve Gezi Parkı eylemleri sırasında yaşandığı gibi acil sağlık hizmeti sunumunu suç sayan yasal düzenlemeler yaptı. Arka arkaya yaşanan polis şiddeti, eylemlere çatışma çıkacağı beklentisiyle giden ve polisle çatışmaya hazır küçük bir azınlığın oluşmasına neden oldu. Gezi Parkı eylemleri büyük oranda bu otoriter eğilimler nedeniyle artarak yayıldı ve eylemlere katılanlar bir yıl önce karşı çıktıkları baskıları tam da şimdi hissetmeye başladılar.

Bu gidişatı değiştirmek için hükümetin eleştiriye olan yaklaşımında ciddi bir değişikliğe gitmesi gerekiyor. Toplanma özgürlüğü hakkına saygı, barışçıl eylemleri düzenleyen ve eylemlere katılan kişilere açılan davaların düşürülmesi ve polis ihlallerine karşı adaletin sağlanması bunun için iyi bir başlangıç olabilir.

Rapora ve detaylı taleplerimize ulaşmak için:
<http://bit.ly/yaralaracak>

Cezayir, Fas ve Tunus yetkililerine
sesleniyoruz:

**CİNSEL ŞİDDETE MARUZ
KALANLARI KORUYUN,
TECAVÜZCÜLERİ DEĞİL!**

AMNESTY
INTERNATIONAL

Benim Bedenim, Benim Haklarım Kampanyamız Devam Ediyor!

Uluslararası Af Örgütü'nün küresel düzeyde yürüttüğü "Benim Bedenim, Benim Haklarım" kampanyası Türkiye'de de devam ediyor. Kampanya bağlamında Haziran ayında bir imza kampanyası başlattık. Talebimiz bu sefer Cezayir, Fas ve Tunus yetkililerine yönelikti. 17 yaşında kendisine tecavüz eden adamla zorla evlendirildiği için intihar eden Amina'nın ölümü ile birlikte Ocak 2014'te, Fas'ta kanunlarını değiştirdi. Artık tecavüzçüler, tecavüz mağdurlarıyla evlenerek kovuşturmadan kurtulamayacak. Ancak ülkede cinsel şiddet mağduru kadınlara yönelik ayırıcı yasalar halen mevcut. Komşu ülkeler Cezayir ve Tunus'ta ise yasalar hala tecavüzçünün mağdur 18 yaşından küçükse mağdurla evlenmesi durumunda özgür olmasına izin veriyor. Cezayir, Fas ve Tunus yetkililerini cinsel şiddet mağdurlarına yönelik ayırıcı kanunları kaldırmaya ve mağdurları korumaya çağırıyoruz. Siz de kampanyamıza imzanızla destek verebilirsiniz. Detaylı bilgi için sayfamızı ziyaret edin: acileylem.amnesty.org.tr

Kampanya bağlamında ilk etkinliğimizi ise 6 Mart'ta gerçekleştirdik. Cinsel sağlık konusunda aklımıza takılan soruları, kaygıları ve mitleşmiş bazı korkuları sorgularken daha sağlıklı ve haz merkezli cinsel sağlık üzerine konuştuğumuz atölye çalışmasında katılımcılarımız Koç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu dördüncü sınıf öğrencileri ve Ecem Dalkıranlar idi.

Uluslararası Af Örgütü olarak "Benim Bedenim, Benim Haklarım" kampanyası ile üreme ve cinsel sağlık haklarımızın yasaklanmasına, bedenlerimizin kontrol edilmesine ve baskı altında tutulmasına 'Hayır' diyoruz. Nepal, Burkina Faso, El Salvador, Cezayir, Fas, Tunus ve İrlanda gibi ülkeler başta olmak üzere dünyanın farklı yerlerinde cinsel ve üreme sağlığı haklarımız konusunda yürütülen mücadelelere destek veriyoruz ve farkındalık yaratma çalışmaları düzenliyoruz.

İzmir'de tanışma toplantısı

İzmir'de bir aktivist grup kurarak çalışmalarımıza aktif katılım göstermek isteyen aktivist adaylarımızla tanışmak üzere 15 Mart'ta bir tanışma toplantısı düzenledik. Toplantıda Uluslararası Af Örgütü'nün çalışmaları hakkında bilgi verdik ve İzmir'de yapılabilecek çalışmalar üzerine konuştuk. Bulduğunuz şehirde yerel bir grup varsa dahil olmak ya da bireysel olarak çalışmalarımızı desteklemek için bize yazın: aktivizm@amnesty.org.tr

Mısır'da ve İran'da Ölüm Cezalarına Son!

Ölüm cezası en temel insan hakkı olan yaşam hakkının hiçe sayılmasıdır ve hiçbir koşul altında kabul edilemez. Kuruluşumuzdan bu yana ölüm cezasına karşı mücadele ediyoruz. Ölüm cezasını henüz kaldırmamış devletlerin derhal bu insanlık dışı cezayı kaldırmasını talep ediyor ve ölüm cezasına mahkum edilen bireyler için acil eylemler düzenledik. 27 Mart'ta yayımlanan "2013'te Ölüm Cezası" raporumuzdaki verilere göre 20 yıl önce 37 ülke aktif bir şekilde ölüm cezasını uyguluyordu. Bu sayı 2013 itibarıyla 22'ye düştü. Son beş yılda ise sadece dokuz ülke her yıl ölüm cezası uyguladı. İnfaz gerçekleştiren birçok ülkede ölüm cezasının ne ölçüde ve nasıl uygulandığı bir muamma; hiçbir bilgi halka açıklanmıyor ve bazı vakalarda yetkililer akrabalara veya avukatlara infazın gerçekleşeceğine dair önceden bilgi vermiyor. Mısır ve İran da bu ülkeler arasında yer alıyor. 12 Nisan'da İstanbul Karaköy'de Mısır'da 528 kişiye verilen ölüm cezasını protesto etmek için bir sokak eylemi düzenledik ve basın açıklamamızı okuduk. 20 Mayıs'ta ise Ankara'daki aktivistlerimiz İran'da ölüm cezalarını ve Reyhaneh Jabbari'ye verilen ölüm cezasını protesto etmek için İran Büyükelçiliği önünde eylem gerçekleştirdi. Ölüm cezası yaşam hakkının ihlalidir. Ölüm cezasının kaldırılması için verdiğimiz mücadeleye devam ediyoruz.

Homofobi ve transfobiye karşı Edirne'de buluştuk

17 Mayıs Uluslararası Homofobi ve Transfobi Karşıtı Gün'de Kaos GL'den Esra Aynacı Edirne'de konuğumuz oldu. Edirne aktivist grubumuzun düzenlediği söyleşide Esra Aynacı ile Türkiye'de homofobi ve transfobinin boyutları ve Kaos GL'nin mücadele deneyimlerini konuştuk. Homofobi ve transfobi ile nasıl mücadele edebileceğimizin cevaplarını aradık.

20 Haziran Dünya Mülteciler günü: Sınırlardan önce insan hayatı!

Dünya genelinde milyonlarca mültecinin çok küçük bir kısmı, içinde buldukları belirsizliği aşip yeni bir başlangıç yapabilecekleri yerlere yerleşebiliyor. Avrupa'da ve Kuzey Amerika'da mülteciler için koruma bulmak gittikçe zorlaşıyor. Sığınmak için gelenler gözetim altına alınıyor, şiddet ve gözdağı ile karşılaşıyor, geri gönderiliyorlar. Türkiye'nin de dahil olduğu birçok ülkede barınma, çalışma ve sağlık haklarına erişemiyorlar. Mülteciler sığındıkları ülkelerin neredeyse tamamında ayrımcılığa maruz kalma, hedef gösterilme ve şiddete uğrama tehdidiyle karşı karşıya kalıyor ve kendileri hakkında yanlış bilgilerle mücadele etme zorunda kalıyorlar.

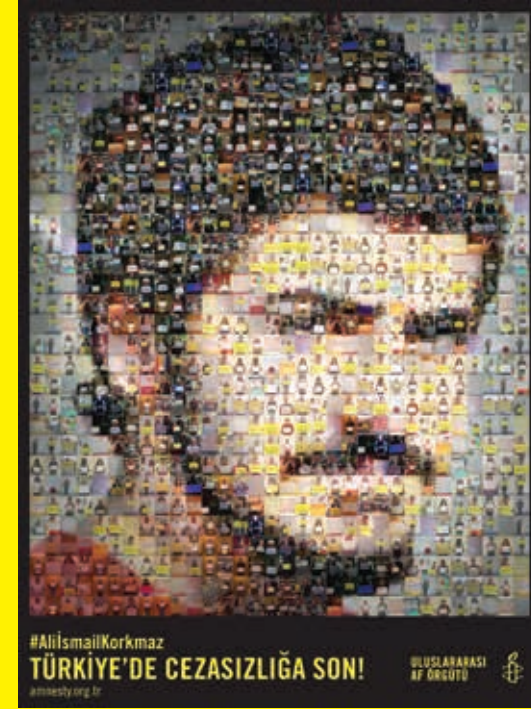
Aktivistlerimiz 20 Haziran Dünya Mülteciler Günü'nde İstanbul'da İstiklal Caddesi'nde bir eylem yaparak "Suçlu değil mülteci!", "Sığınma bir insan hakkıdır!", "Sınırlardan önce insan hayatı!" ve "Mültecilere yönelik ayrımcılığa ve şiddete son!" mesajlarını ve mültecilerin

inde buldukları duruma işaret eden çeşitli fotoğrafları fotobloklarla sergiledi. Eylem alanında bulunan kişilere mültecinin kim olduğunu, mültecilerin yaşadıkları sıkıntıları, Suriye'de yaşananları ve taleplerimizi kısaca ileten broşürler dağıttı.

Basın Özgürlüğü Günü'nde "sansürlendik"!

Türkiye'de ve dünya çapında birçok gazeteci, blog yazarı ve yazar çoğu zaman meslekleri ve hatta hayatları pahasına iktidarlar karşısında gerçekleri söyleyebilmek ya da muhalif fikirlerini dile getirebilmek için çalışıyor. Tehdit ve gözdağı ile karşılaşan bu kişiler, hükümetlere ya da bilgi akışını elinde tutanlara karşı mücadele ediyor. Gazetecilerin ve basın mensuplarının herhangi bir şekilde kovuşturmaya uğrama korkusu olmadan meşru mesleki faaliyetlerini yerine getirebilmesi ve ifade özgürlüklerinin güvence altına alınması gerekiyor. Türkiye'de de basın özgürlüğü ve ifade özgürlüğü hâlâ ciddi bir şekilde kısıtlanıyor. Gazeteciler baskı görüyor ve hâlâ sadece mesleklerini icra ettikleri için kovuşturmaya uğruyor, hapis cezası alıyor. Sosyal medya ve internet medyası üzerindeki baskı artarak devam ediyor. 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde Edirne, İstanbul ve İzmir'deki aktivistlerimiz sokak eylemleri gerçekleştirerek Türkiye'de gazetecilere yönelik baskılara dikkat çekti ve ifade ve basın özgürlüğü haklarına saygı duyulmasını talep eden basın açıklamamızı okudu. Aktivistlerimiz ayrıca "Sansürlendik" sloganıyla bir gazete hazırlayarak basına yönelik sansürü eleştirdi ve gazeteleri bu üç ilde de dağıttı.

Ayrıca, İstanbul'da alternatif medya ve yurttaş gazeteciliği üzerine söyleşi gerçekleştirdik. Konuklarımız Bianet'ten Elif Akgül ve 140journos'tan Serdar Paktin çalışmaları üzerinden deneyim aktarımında bulundular. Hep birlikte, "Alternatif medya ve yurttaş gazetecilikten ne anlıyoruz?", "Türkiye'de ana akım medyada sansür/oto-sansür nasıl işliyor ve buna karşı nasıl alternatif çözümler üretiliyor?" ve "İfade özgürlüğü hakkı savunucuları olarak bu çözümlere nasıl katkı sağlayabiliriz?" sorularına cevap aradık.

Ali İsmail Korkmaz için Kayseri'deydik

Eskişehir'de 2 Haziran 2013'te bir sokak arasında aralarında, polislerin de olduğu sivil giyimli kişiler tarafından dövülen ve aldığı darbeler sonucu 10 Temmuz'da hayatını kaybeden 19 yaşındaki Ali İsmail Korkmaz için, ikinci duruşmanın görüldüğü 12 Mayıs'ta Kayseri'de Adliye Sarayı'nın önündeydik. İlk duruşmanın görüldüğü 3 Şubat'tan beri Türkiye'den ve dünyadan gelen yüzlerce destek fotoğraflarından oluşan Ali İsmail Korkmaz portresini ve "Cezasızlığa Son!" talebimizi alana taşıdık. Böylece fiziksel olarak Kayseri'de olamayan ama adalet talep eden herkes sembolik olarak da olsa bizimle. Davayı izlemeye ve cezasızlığın son bulmasını talep etmeye devam edeceğiz.

29 HAZİRAN 2014 LGBTİ ONUR YÜRÜYÜŞÜ
FOTOĞRAF: ALPAY ERDEM

5. TRANS ONUR HAFTASI'NIN SON ETKİNLİĞİ OLARAK BU SENE İLK DEFA "BUT TRANS GÜZELLİK YARIŞMASI" DÜZENLENDİ. TÜRKİYE'NİN FARKLI İLLERİNDEN KATILIM OLAN YARIŞMANIN BİRİNCİSİ YANKI BAYRAMOĞLU OLDU.
FOTOĞRAF: MÜRSEL ÇOBAN

AŞK BİR İNSAN HAKKIDIR!

22 ve 29 Haziran 2014 tarihlerinde 5. Trans Onur ve 12. LGBTİ Onur Yürüyüşleri on binlerce insanın katılımıyla gerçekleşti. Uluslararası Af Örgütü aktivistleri de yürüyüşteydi. Bireyler cinsiyet kimliği ve gerçek veya algılanan cinsel yönelimleri nedeniyle tüm dünyada insan hakkı ihlallerine maruz kalıyor, hatta yaşam hakları yok sayılıyor. Uluslararası Af Örgütü olarak "LGBTİ hakları onurumuzdur!" diyoruz ve bütün devletleri homofobi ve transfobiye karşı durmaya ve LGBTİ'lerin insan haklarını kapsamlı bir şekilde güvence altına almaya çağırıyoruz.

NEFRETE İNAT YAŞASIN HAYAT!

Uluslararası Af Örgütü bu yıl LGBTİ bireylere yönelik nefret suçlarını hedef alan kampanyalar yürütüyor. Hala, bir çok ülke kendi mevzuatında cinsel yönelim ya da cinsiyet kimliğine dayalı işlenen suçları nefret suçu olarak tanımamaktadır. Bu kabul edilemez bir durumdur çünkü cinsel yönelim ve cinsiyet kimliği uluslararası insan hakları hukukunda ayrımcılığa karşı korunmaktadır. Birçok devlette hangi bireylerin cinsiyetlerini yasal olarak değiştirebileceği katı koşullara tabi. Trans bireyler ancak zihinsel bozukluk tanısı konduğu, hormon tedavisi ve geri döndürülemez bir şekilde kısırlıkla sonuçlanan operasyonlar geçirmeyi kabul ederse cinsiyetleri yasal olarak tanınabiliyor. Bütün bu süreç yıllar sürebiliyor. Devletler trans bireylerin, kendi cinsiyet kimliklerine dair sahip oldukları algı ile uyumlu bir şekilde, cinsiyetlerine dair yasal olarak tanınma elde etmek için hızlı, erişilebilir ve şeffaf bir prosedürden geçmelerini güvence altına almalı. Bunu yaparken de mahremiyet haklarını korumalı ve onların haklarını ihlal eden zorunlu gereklilikleri zorla kabul ettirmemeli.

LGBTİ BİREYLERİN AİLELERİ DE ONUR YÜRÜŞÜNE KATILARAK ÇOCUKLARINA DESTEK VERDİLER
FOTOĞRAF: İSMAİL ALACAOĞLU

ACİL EYLEMLER

<http://acileylem.amnesty.org.tr>

ULUSLARARASI
AF ÖRGÜTÜ

VİCDANİ RETÇİ İKİ SUÇLAMAYLA DAHA KARŞI KARŞIYA

03 MART 2014

Vicdani retçi Murat Kanatlı 10 günlük hapis cezasını tamamladıktan sonra 6 Mart'ta serbest bırakıldı. Kanatlı, 25 Şubat'ta Lefkoşa'daki bir askeri mahkeme tarafından zorunlu askeri eğitime katılmayı reddettiği için "seferberlik çağrısına itaatsizlik" nedeniyle mahkum edilmişti. Kanatlı, 2010 ve 2011'deki askeri eğitime katılmayı reddettiği için iki suçlamayla daha karşı karşıya.

Kanatlı'nın vicdani reddini açıklaması nedeniyle tutuklanmasının bir insan hakkı ihlali olduğunu hatırlattık ve yetkililerden, Kanatlı hakkındaki diğer iki suçlamanın düşürülmesini, zorunlu askerliğe yönelik vicdani reddi tanıyan yasaların hayata geçirilmesini imza kampanyası ile talep ettik.

MISIR: ÖLÜM CEZALARINI DURDURUN!

07 NİSAN 2014

Nisan ayında, Mısır'ın Minya şehrinde bir mahkeme 545 kişiyi adil olmayan bir şekilde yargıladı ve aralarından 528 kişiyi ölüm cezasına mahkum etti. 28 Nisan'da resmi karar açıklandı: 37 kişinin ölüm cezası onaylandı, 491 kişiye ömür boyu hapis cezası verildi.

Resmi kararın açıklandığı gün yine aynı mahkemede başka bir duruşmada 683 kişi daha ölüm cezasına mahkum edildi. Aralarında Müslüman Kardeşler Teşkilatı Rehberlik Konseyi Başkanı Muhammed Bedii'nin de olduğu 683 sanığın siyasi şiddet içeren davası, Mısır hukukuna göre bütün ölüm cezalarını resmi karar öncesi inceleyen Baş Müftü'ye sevk edildi. Mahkemeye katılan Uluslararası Af Örgütü temsilcisi, bu davanın da adil olmadığını rapor etti.

Yetkilileri, 24 Mart ve 28 Nisan'da bildirilen ölüm cezası kararlarını bozmaya ve hiçbir koşul altında ölüm cezasına başvurulmayacak şekilde uluslararası standartlara uygun adil bir yargılama sürecini güvence altına almaya ve tüm ölüm cezası kararlarını hafifletmeye ve ölüm cezasını yasaklayan bir moratoryum ilan etmeye

çağırıldık. Topladığımız 104,466 imzayı ilgililerine gönderdik. Mısır'da verilen ölüm cezalarını yakından takip etmeye ve taleplerimizi dile getirmeye devam ediyoruz.

İRANLI KADIN HER AN İNFAZ EDİLEBİLİR!

15 NİSAN 2014

26 yaşındaki Reyhaneh Jabbari, 2007'de İran İstihbarat Bakanlığı'nın eski bir çalışanını öldürme gerekçesiyle tutuklandı. Jabbari tutuklanmasının hemen ardından cinayeti itiraf etti, ancak itiraf sırasında yanında bir avukat bulunmuyordu. Jabbari cinayetin meşru müdafaa olduğunu belirtiyor.

Jabbari tutuklanmasının ardından, bir avukatla veya ailesiyle görüştürülmeden iki ay boyunca Tahran'daki Evin Cezaevi'nde hücre hapsinde tutuldu. 2009'da Tahran'daki bir ceza mahkemesi tarafından kısaca kısac kanunıyla (gesas) ölüme mahkum edildi. Aynı yıl ölüm cezası Yüce Divan tarafından onaylandı. Mart 2014'te ailesine cezanın uygulanmak üzere olduğu söylendi. Uluslararası Af Örgütü olarak yetkililere ölüm cezasının yaşam hakkı ihlali olduğunu hatırlatan ve yetkilileri, Reyhaneh Jabbari'nin infazını durdurmaya çağırarak bir imza kampanyası başlattık. Haziran 2014 itibarıyla Jabbari hakkında verilen ölüm cezasının infaz edildiğine ilişkin bir haber bulunmuyor.

NİJERYA, KIZLARIMIZI GERİ GETİR!

08 MAYIS 2014

14 Nisan'da, çoğu 16-18 yaşları arasında olan yüzlerce kız öğrenci, Boko Haram isimli İslamcı silahlı bir grup tarafından Nijerya'nın kuzeydoğusundaki Chibok kentinde bulunan bir ortaokuldan kaçırıldı. Kızların seks köleliği ya da zorla evlendirilmeleri için satılacağına dair haberler çıktı.

Kaçırılan kızların derhal ve koşulsuz olarak serbest bırakılması; Nijerya'daki tüm bireylerin insan haklarının ve tüm çocukların şiddete uğramadan güvenli bir şekilde eğitim alma haklarının güvence altına alınması talebiyle imza kampanyası gerçekleştirdik.

Kaçırılan kızlara dair hala haber alınamazken, Haziran 2014 itibarıyla Boko Haram'ın aralarında çocukların da olduğu 60 kadını daha kaçırdığı söyleniyor.

İRANLI KADIN HER AN İNFAZ EDİLEBİLİR!

20 HAZİRAN 2014

Razieh Ebrahimi, 2010'da 17 yaşındayken, kocasını öldürdüğü için suçlu bulundu ve aynı yıl, ölüm cezasına mahkum edildi. Duruşma sırasında kocasını uykusunda öldürdüğünü kabul etti. Ebrahimi, kocası ile 14 yaşında evlendirilmişti ve bunu, yıllardır fiziksel ve psikolojik şiddet gördüğü için yaptığını söyledi. Karar, Ceza Uygulama Ofisi'ne gönderildi. Ebrahimi her an infaz edilebilir.

Yetkililere ölüm cezasının yaşam hakkı ihlali olduğunu hatırlatıyor ve yetkilileri, Razieh Ebrahimi'nin infazını durdurmaya çağırıyoruz.

BİR MÜLTECİ ÖLDÜ, DİĞERLERİ GERİ GÖNDERİLME RİSKİ ALTINDA!

25 HAZİRAN 2014

1 Ocak 1997 doğumlu Lütfillah Tacik, 16 Mayıs'ta İğdir'in Aralık ilçesinde yanındaki 20 kişiyle birlikte Türkiye'ye iltica ederken jandarma tarafından yakalandı. 18 yaşından küçük olduğu için uluslararası hukuka göre çocuk sayılıyordu.

27 Mayıs'ta Tacik ve diğer altı kişi, yaşlarının tespit edilmesi ve sağlık kontrollerinin yapılması için Van Yabancılar Geri Gönderme Merkezi'ne gönderildi. Bu işlemler sırasında Tacik'in yaşı hakkında yanlış bilgi verdiği gerekçe gösterilerek bir polis tarafından tokatlandığı ve yüzüne yumruk atıldığı iddia edildi. Aldığı darbeler nedeniyle Tacik bilincini kaybetti ve 31 Mayıs'ta öldü. Saldırıya tanık olan diğer mülteciler de Afganistan'a geri gönderilme tehlikesi altında.

İnsan hakları savunucuları olarak yetkilileri, Tacik'in ölümü ile ilgili etkili, tarafsız ve bağımsız bir soruşturma yürütmeye ve mültecilerin haklarını uluslararası hukuk standartlarını dikkate alarak güvence altına almaya çağırıldığımız imza kampanyamız devam ediyor.

Sizi
Uluslararası Af Örgütü
adına insan hakları
ihlalleri konusunda
acil eyleme çağırıyorum.
<http://acileylem.amnesty.org.tr>
adresinizi yaret edin,
bir mektup da
siz imzalayın.